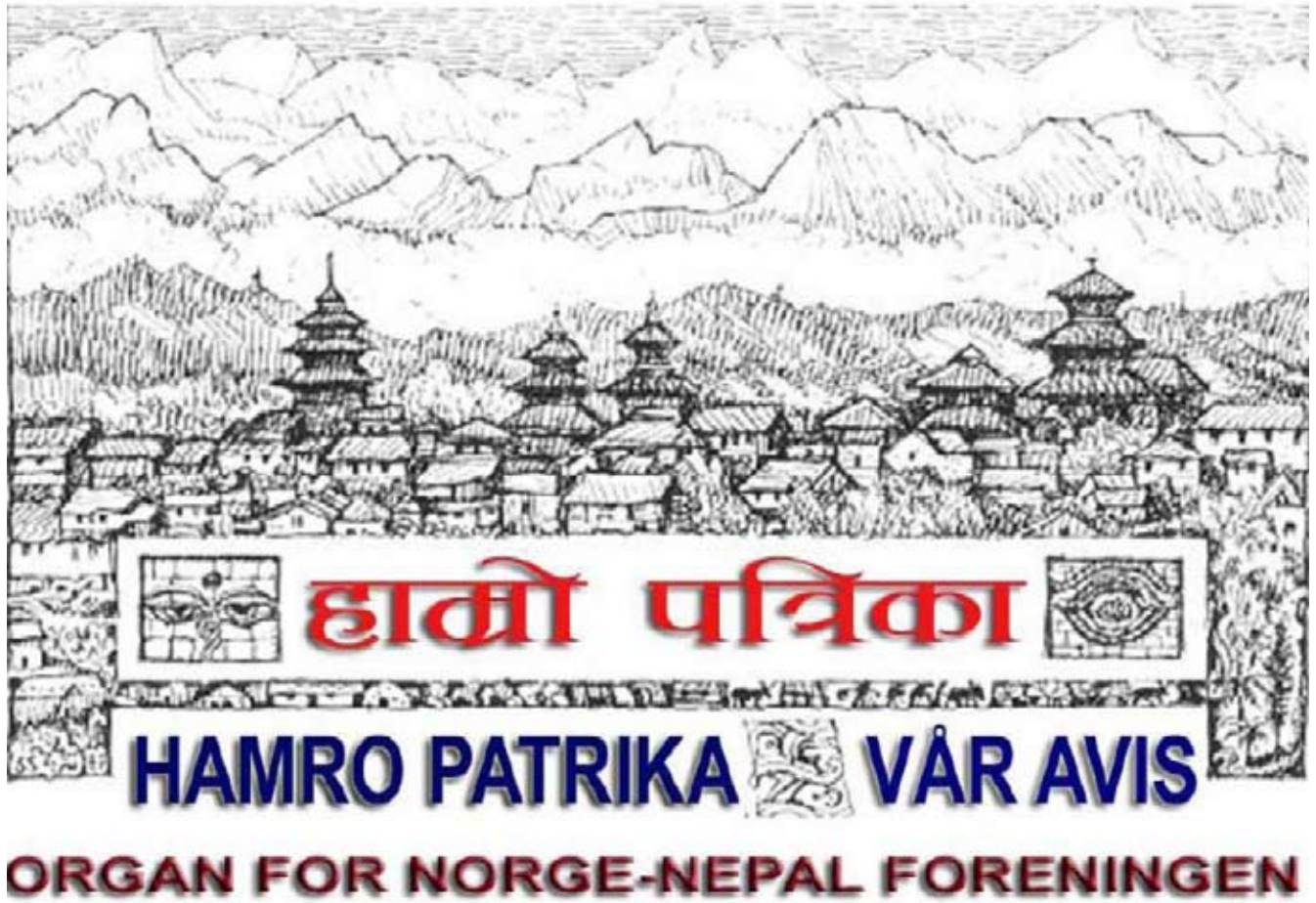




ISSN 1891-0920
NR. 5 DESEMBER 2011



INNHold :

- 2 Det nye Nepal:
Medlemsmøtet 12. november
- 6 Fra 2012 sendes Hamro Patrika bare til
medlemmer som har betalt
kontingenten
- Utfordringer i foreningen vår
- 7 Et større jordskjelv i Nepal –
et spørsmål om når, ikke om
- 9 Mountain biking in Nepal
- 13 På besøk hos Inger Lissanevich
- 16 Anuradha Koirala
- 17 Bilder fra Palmstrøms samling
- 19 Hva har skjedd siden sist?

Forsiden:

Fra årets rishøst i Bhaktapur.
Foto : Marit Bakke

Det nye Nepal Medlemsmøtet 12. november



Andreas Føllesdal snakker om føderalisme i Nepal.

Lørdag 12. november møtte omkring 20 medlemmer til lunch-møte på Batteriet om det nye Nepal. Vi hadde fått tre innledere til å belyse aktuelle politiske og sosiale forhold, samt utfordringer: Andreas Føllesdal, Eirin W. Isaksen, og Heidi Westborg Steel.

Andreas Føllesdal holdt den første innledningen, om føderalisme i Nepals grunnlov. Dette er, mildt sagt, et komplisert tema og utfordringene er store. Debatten om et føderalt Nepal henger

Hamro Patrika legges ut som en pdf fil på Norge-Nepalforeningens hjemmeside: www.norge-nepal.no. Pdf filen sendes direkte til medlemmer som har e-post. De som ikke har internett får sendt en printet papirversjon i posten.

NB:

Ny praksis fra og med 2012. Se side 6

Redaksjon: Marit Bakke

Layout: Dag Norling

Norge-Nepalforeningens logo: Stein Fossum

Forsidetegningen: Sigmund Setreng

sammen med at den grunnlovgivende forsamlingen fikk i mandat å skrive en grunnlov for et føderalt, demokratisk Nepal med respekt for menneskerettighetene og for å sikre at

"the diverse ethnic groups and castes of Nepal will be represented in governance institutions at different levels, and that they will have equal access to services, infrastructure and economic opportunities." Bakgrunnen for denne formuleringen er at de fleste sosiale, kulturelle, etniske og religiøse minoriteter har vært politisk utelukket eller ekskludert. Makten har sittet hos noen grupper i Kathmandu, utfordringen nå er å få et system der sentrum ikke dominerer, som kan gjenoppygge politisk tillit, og bygge og opprettholde en nasjonal identitet.

Å skape en felles nepalsk identitet er ikke enkelt i et land som har over hundre ulike etniske grupper og minoriteter, og der folk snakker omkring 70 forskjellige språk og dyrker 9 forskjellige religioner. Fordi folk som tilhører de forskjellige gruppene bor side om side innenfor samme om-

råde vil ikke en føderal stat basert på geografisk inndeling sikre spesielle minoriteters rettigheter; mindre etniske grupper risikerer å bli overkjørt av lokale myndigheter. Andre kriterier kan være grupperes etnisitet/kaste, språk, religion, eller økonomi.

Føllesdal oppsummerte utfordringene slik: (1) Hvordan trekke grensene mellom ulike regioner eller grupper? (2) Hva bør bestemmes henholdsvis sentralt og lokalt? (3) Hvordan unngå at minoriteter innenfor ulike regioner blir diskriminert?

Våren 2011 tok Eirin W. Isaksen en Mastergrad i geografi ved Universitetet i Bergen om homofile, bifile og transepersoner i Nepal; Legal, Political and Social Change. The Case of Sexual and Gender Minorities in Nepal. Vi fikk en svært interessant orientering om et tema som nok er svært lite kjent blant våre medlemmer.

Inntil 2007 ble disse seksuelle minoritetene betraktet som kriminelle, til tross for at flere of-



Eirin W. Isaksen forteller på møtet.



Parade i Kathmandu med seksuelle minoriteter. Eirin helt til venstre i bildet. Opprinnelig foto fra en webside.

fentlig ansatte benektet deres eksistens. Dette paradokset er kjent i mange land og problemet er at et "usynlig" fenomen ikke kan behandles juridisk, blant annet i lovgivning.

I 2001 ble Blue Diamond Society (BDS) etablert med formålet å arbeide for seksuelle minoriteters rettigheter i Nepal. I starten var de opptatt av å øke disse gruppenes bevissthet om helse, men etter hvert ble kampen for deres juridiske rettigheter like viktig. BDS henvendte seg til politi, media, politikere og andre sentrale aktører, men arbeidet også for at de seksuelle minoritetene selv skulle bli klar over sine rettigheter. Det ga resultater: I 2007 besluttet Nepali Supreme Court: "Lesbian, gay, bisexual, transsexual and intersex are natural persons irrespective of their masculine and feminine gender and they have the right to exercise their rights and live an independent life in society." Dermed ble homoseksualitet avkriminalisert. Visstnok som eneste land i verden anerkjente høyesterett samtidig et tredje kjønn,

noe som innebærer at det på alle offentlige skjemaer skal stå en kategori "tredje kjønn", i tillegg til kvinne og mann. Et tegn på de politiske endringene på dette området er at stifteren av BDS, Sunil Pant, i 2008 ble det første åpent homoseksuelle medlemmet i parlamentet.

Vedtaket i høyesterett har gitt økt bevissthet om de seksuelle minoritetenes sosiale situasjon, men ikke nødvendigvis ført til større aksept. Det er også problematisk at de juridiske endringene ikke er implementert godt nok. Dog, deres situasjon er lettere i byene enn på landet der det er vanskelig å være anonym. Dessuten er aksepten større blant unge, høyt utdannete og folk med lav status/kaste. Kanskje kan kronprins Haakons besøk nylig til Cruise AIDS (en organisasjon som er tilknyttet Blue Diamond Society) i Kathmandu bidra til at folk også i høyere statuslag får økt respekt for seksuelle minoriteter? De er i hvert fall langt mere synlige, blant annet arrangeres det store opptog i Kathmandu.

Eirin mente at folks holdninger til seksuelle minoriteter i Nepal nok henger mere sammen med konservatisme enn med religion.

Det siste innlegget ble holdt av Heidi Westborg Steel fra Himal Partner (tidligere Tibet-misjonen). Temaet var hvordan misjonsbasert bistand blir påvirket av endringene i Nepal.

og vedlikehold. Målet er å skape lokale endring-sagenter som ikke nødvendigvis føler at de må skifte religion. Myndighetene har satt sine fotspor blant annet ved at det i fredsavtalen i 2006



Heidi Westborg Steel.

Heidi fortalte at norsk misjonsbasert bistand i Nepal begynte i 1953. Kongen satte da klare premisser for denne virksomheten, blant annet var det forbudt å misjonere for å få folk til å konvertere til kristendommen. I det nye Nepal kan misjonsbasert bistand betraktes som "fotspor", bistandens fotspor, misjonens fotspor, og myndighetenes fotspor. Bistandsarbeidet har etterlatt seg mange fotspor; bygging og drift av sykehus, kraftverk, skoler, senter for funksjonshemmede, og bedrifter. Primærhelsetjeneste har også vært en viktig del. Misjonens fotspor kan sidestilles med alle som formidler verdier, som "misjonerer" for det man tror på. Spørsmålet er hvordan det gjøres. Det har vært og er fortsatt viktig at prosjektene er forankret lokalt og at folk aktivt deltar i planleggingen og får ansvaret for gjennomføring

ble bestemt å avskaffe hinduismen som statsreligion. Dette åpner for religionsfrihet som man kan håpe de omkring en million kristne og omtrent like mange muslimer kan nyte godt av.

Det ble en veldig fin ettermiddag med gode innlegg og en engasjert debatt. I løpet av tre timer fikk vi mye kunnskap om viktige ting som skjer i Nepal akkurat nå, satt inn i en historisk sammenheng og med et blick på månedene og årene framover. I pausen spiste vi lune samosaer som var hentet fra en nærliggende butikk, og gulrotkake som styremedlem Tordis hadde bakt.

Tekst og foto:
Marit Bakke



Fra 2012 sendes Hamro Patrika **bare** til de som har betalt medlemsavgiften for 2011 og/eller 2012

Utfordringer i foreningen vår

“Hva vil vi med Norge-Nepalforeningen?” Dette spørsmålet stilte styret i Hamro Patrika, april 1989. Ved utgangen av 2011 stiller det nåværende styret det samme spørsmålet. Det er to grunner. For det første må styret dessverre konstatere at det fortsatt er mange som ikke betaler medlemskontingenten; per dags dato er det bare 51 av foreningens 170 medlemmer som har gjort det. Vi vet godt at det er fort gjort å glemme å betale de 175 kronene, men når mange gjør det, betyr det en slunken foreningskasse. For det andre er det ganske få som kommer til medlemsmøtene.

Hva kan gjøres? Medlemskontingenten er foreningens viktigste inntektskilde (salg av lodd, kaffe og kaker på møtene gir noen ekstra kroner). De siste par årene er Hamro Patrika sendt elektronisk til alle medlemmer som har epost og en papirutgave til noen få som ikke har epost. Dette har vi gjort uansett om medlemskontingenten er betalt eller ikke. I tillegg til å oppfordre dere til å betale, kan det kanskje være en ekstra puff når vi nå gir beskjed om at Hamro Patrika fra og med nyåret 2012 blir sendt bare til de som har betalt kontingenten for 2011 og/eller 2012. Dette gjelder både med epost og med vanlig post. Giro for betaling av medlemskontin-

genten sendes ut i januar 2012.

Både medlemmer og andre kan fritt gå inn på foreningens hjemmeside. I høst har styrets web-ansvarlige, Annelies Ollieuz, gjort en flott jobb for å oppgradere den. Også tidligere har siden vært godt besøkt, men det er gledelig å kunne konstatere at antall klikk har økt jevnt de siste månedene. Se forbedringene selv på www.norge-nepal.no.

Styret synes det er viktig å arbeide for at Norge-Nepalforeningen kan være et reelt møtested for alle som er interessert i Nepal. I håp om at vi ser mange medlemmer på foreningens møter i 2012, ønsker styret alle en riktig god jul og et godt og fredelig nytt år.



Fra Humla NV Nepal, oktober 2011 Foto: Dag Norling



Et større jordskjelv i Nepal – et spørsmål om *når*, ikke *om*

Jordskjelvet i Nepal 18. september 2011 bør være en vekker for alle som interesserer seg for Nepal. Skjelvet målte 6.9 på Richter skalaen, og hovedgrunnen til at det var relativt få skadde var at episentret var i et fjellområde i nordøst, langt fra Kathmandu.

Det er viktig å huske at jordskjelvet i Haiti i januar 2010 bare målte 7.0 på Richter skalaen. Episentret var imidlertid rett utenfor hovedstaden, og mer enn 200.000 mennesker mistet livet, mens 550.000 mennesker fremdeles bor i ulike teltleirer mer enn halvannet år senere. Uken etter jordskjelvet i Haiti hadde lederen i Nepali Times tittelen 'Any day now' og det er faktisk ingen overdrivelse. Vi liker ikke å tenke på risikoen for jordskjelv når vi reiser til Nepal, men vi bør absolutt gjøre det. Har du på forhånd tenkt gjennom hvordan du kan forberede deg, og hva du skal gjøre når et jordskjelv inntreffer, har du større sjanse for å klare deg.

Rådene nedenfor er skrevet for turister og andre som oppholder seg i Nepal i korte perioder. For utfyllende informasjon, se hjemmesiden til

National Society for Earthquake Technology – Nepal (NSET): <http://nset.org.np>. Mer informasjon, spesielt for fastboende, finnes på nettsidene til den norske ambassaden i Kathmandu:

www.norway.org.np

HVORDAN KAN DU VÆRE FORBEREDT?

Ha en såkalt 'go bag' klar. Dette er en bag, helst en ryggsekk, som står klar ved hotellrommets eller husets utgangsdør. I sekken pakker du alt du vil trenge rett etter et jordskjelv. Viktige ting å vurdere:

- Medisiner som du eller din familie trenger
- Drikkevann og tørrmat som kan spises uten tilberedelse
- Lommelykt/hodelykt og ekstra batterier
- Vannrensetabletter
- Lommekniv
- Lighter
- Kopi av viktige dokumenter som pass, forsikringsbevis, bankkort, viktige telefon numre, etc.
- Ekstra passfoto
- Penger (rupees og amerikanske dollar)
- Fløyte (for å tiltrekke oppmerksomhet)
- Penn, papir, en stift og teip (for å skrive og feste beskjeder)
- Bilder av alle som er i Nepal sammen med deg (vil gjøre identifisering lettere)

Legg alltid merke til og gjør deg kjent med nødutganger og rømningsmuligheter i bygninger hvor du oppholder deg.



HVA SKAL DU GJØRE UNDER ET JORDSKJELV?

Om du er innendørs:

Gå ned på knærne med en gang. Kryp under et solid bord og hold deg fast. Hvis du ikke er i nærheten av et bord, sett deg rett ved siden av lave møbler (som ikke kan falle over deg) eller ved siden av en innervegg. Beskytt hodet med hendene.

Hvis du er i en seng, bli der og beskytt hodet med puten. Ikke prøv å komme deg under sen-gen, du kan skade deg underveis. Unngå kjøkkenet, siden gass- og elektrisitetsledninger utgjør en stor fare. Ikke løp ut eller gå ned en etasje. Hold deg unna vinduer og tunge ting som kan falle.

Om du er ute:

Søk til et åpent sted. Unngå husvegger, murer og stolper. Se opp for fallende gjenstander som skilt, glass, ledninger, trær, etc.

Om du er i en bil:

Parker i veikanten og bli sittende. Unngå å parkere på eller under broer og stolper, eller inntil trær, hus og murer.

Om du er i fjellet:

Se i tillegg opp for stein, trær, skred og andre ting som kan løsne i et jordskjelv.

HVA SKAL DU GJØRE RETT ETTERPÅ?

Situasjonen kan være kaotisk, men det er viktig å fokusere på det du må gjøre med en gang:

- **Vær forberedt på etterskjelv:**

Gå til et trygt sted ute, vekk fra hus, trær og andre ting som kan falle ned.

- **Brannfare:**

Slukk eventuelle branntilløp.

- **Vær rolig og hjelp skadede:**

Gi førstehjelp hvis du kan, men tenk egen sikkerhet før du hjelper andre. Hvis du selv blir skadet, ikke bruk krefter unødig. Prøv å tilkalle hjelp. Snakk langsomt og med enkle ord hvis du må snakke engelsk.

- **Ikke bruk telefonen i løpet av den første halvannen time etter jordskjelvet:**

Med mindre det er en nødssituasjon, linjene skal bare brukes av redningstjenesten.

- **Tapp vann i badekar og bøtter:**

Vannet kan raskt bli stengt, men det er vann i rørsystemet.

- **Vurder om du må forlate bygningen:**

Vent til det er rolig før du går ut. Bruk aldri heisen. Vurder om du skal prøve å finne manglende familiemedlemmer, eller vente på dem på et trygt sted i nærheten av der du bor.

- **Gi beskjed om hvor du går:**

Om du må forlate bygningen, legg igjen beskjed (for eksempel på døren) om hvor du er og hvem som er med deg.

- **La bilen stå:**

Blokkerte veier vanskeliggjør redningsarbeidet, og mange veier er stengt.

- **Ikke gå inn i andre bygninger:**

De kan rase sammen når det kommer etterskjelv.

Annelies Ollieuz



Kamba La in Tibet. Photo: Dawa Sherpa.

MOUNTAIN BIKING IN NEPAL

Mountain biking is a great way to discover the Himalayan region in Nepal. Whether you just want to get a glimpse of the mountains or if you want an extreme physical challenge, Nepal offers a great variety of trips that will suit your pace.

During the last ten years the interest in mountain biking has increased both for local and international riders. Mountain bikers from all around the world visit Nepal to experience the mountains trails. The young Nepali cyclists often work as guides and know every track by heart.

There are many talented local riders and some of them even compete at an international level. The hardest competition in Nepal is the ten-day Yak attack race, going from Kathmandu to Pokhara and around the Annapurna. Foreign riders train for several years to participate in the race, but due to the extreme technical tracks and the high altitude they can still not beat the young

Nepali riders.

The trips that go across the country in Nepal, for instance Pokhara to Kathmandu, are the most famous, but the shorter trips are also very popular. You do not have to travel far to experience the traditional Nepali way of living and the local people are proud to share their culture and traditions. Many of the trips pass through historical

sites like Bhaktapur in the outskirts of Kathmandu, and Muktinath in the Annapurna region.

Below are some of the most popular trips in Nepal. The itineraries can be adjusted according to the request of the customers, this is only a guideline based on the terrain and altitude in the different routes.

Day trips:

Kathmandu to Scar road:

You will climb to the top on tarmac road and have a cup of milk tea in one of the local tea-houses. You then follow the single track along the Scar road with a great view of the Annapurna mountain range. The return trip to Kathmandu is on downhill single track.

Kathmandu to Bhaktapur :

The trip follows the jeep track and you will enjoy looking at the ancient Newari temples of Bhaktapur, a UNESCO World cultural heritage site. You will pass plenty of green fields and local villages.

Difficulty: Both trips are easy.

Kathmandu valley trip:

5 days, 180 km, jeep track and single track.

Difficulty: Medium

Recommended season: Between February and May or between September and November.

Itinerary: Kathmandu to Kakani, Kakani to Chisapani, Chisapani to Nagarkot, Nagarkot to Bhaktapur, Bhaktapur to Kathmandu.



Local women passing the cyclists between Nagarkot and Bhaktapur. Photo: Linn Gjelsvik.

This trip provides you with comfortable hotels and a choice of Nepali or western food. You will have a view of the Annapurna mountain range all the way from Kakani to Nagarkot as well as an overnight stay in the heritage city of Bhaktapur. The track is wide and is well suited for riders with little technical experience; even schoolclasses can do this trip



Macchapchare 6997 Foto: Dag Norling

Pokhara- Kathmandu:

10 days, 450 km jeep track and single track.

Difficulty: Medium

Recommended season: Between February and May or between September and November.

Itinerary: Pokhara to Sarankot, Pokhara to Begnastall, Begnastall to Damauli, Damauli to Bhandipur, Bhandipur to Ghorka, Ghorka to Arrughat, Arrughat to Dhading, Dhading to Kakani, Kakani to Kathmandu.

Start off with a day trip around Pokhara to get a view of the Annapurna mountain region and the famous Fish tail mountain, Macchapuchare. Continue the next day towards Kathmandu and stay in local villages like the charming Bhandipur and Arrughat by the Budhi Gandaki River. You will get off the beaten track and experience the friendly people and the local cuisine. The accommodation is basic standard in tea houses or camping. End the trip with sightseeing in Kathmandu in Boudanath, Swayambhunath or Kathmandu Dur-square.



Annapurna circuit. Photo: Rajeev Rai.

Annapurna circuit

10 days, 219 km, 1200 meter of ascent, single track and technical tracks.

Difficulty: Hard

Recommended season: Between April and May or between September and October.

Itinerary: Bessishahar to Chamje, Chamje to Dharapani, Dharapani to Chame, Chame to Manang, rest day in Manang, Manang to Thorong Phedi, Thorong Phedi to Muktinath passing Thorong La on 5416 meters, Muktinath to Jomsom, Jomsom to Tatopani, Tatopani to Beni, and drive with car to Pokhara on the same day.

This trip is extremely challenging both because of the high altitude and the technical tracks. The accommodation is in tea-houses and the food is mainly based on local available ingredients. It is recommended to hire porters to carry your luggage but you must handle the bike yourself. The starting point is Bessishahar, which is about five hours drive from Kathmandu. The first days of climbing from Bessishahar to Manang are mostly rideable but the bikes must be carried through some rocky areas. The fifth day is a rest day in Manang (3500 meters) to ac-

climatize to the high altitude. The highest pass is Thorong La at 5416 meters. The riders must begin the climb at five in the morning and carry the bikes approximately 600 height meters up to the pass. The climb is followed by 1600 height meters of downhill technical track until you reach Muktinath with its famous temple. From this stage the track is much easier and you can enjoy the single tracks and the hot springs in Tatopani on the way back to Pokhara.

Lhasa to Kathmandu

21 days, 1050 km, tarmac road and jeep track.

Difficulty: Hard

Recommended season: Between April and October

This trip is hard because of the long distance and the continuous riding in high altitude. The accommodation is only a few nights in hotels and the rest is camping. The riders will be followed by a jeep to carry food, equipment, and personal luggage. The trip starts with visiting the Potala Palace in Lhasa.

During the first days of riding you will pass thousands of Buddhist Monasteries on the way. The Tibetan mountains are dry with beautiful sky and blue lakes. After crossing several passes over 5000 meters, it will seem like you are looking down at the Everest region.



The Tibetan highlands, overlooking the Everest region.
Photo: Dawa Sherpa.

In front of Potala Palace in Lhasa. Photo: Dawa Sherpa.



On the 14th day you will reach the Everest base camp that is crowded with climbers, trekkers and photographers. The ride back to Kathmandu is mainly on jeep tracks and varied with climbing and fun downhill tracks.

Recommended travel agencies:

The below travel agencies can be contacted for detailed schedules and price information. The prices will normally include accommodation in tea-houses, local food, guide and porters. We recommend these agencies because they provide their customers with good facilities during the trips and because they give fair salaries for guides and porters.

Himalayan Single track, www.himalayansingletrack.com

Himalayan trails Adventure travel: www.himalayan-trails.com

Alternative Nepal: www.alternativenepal.com

Rajeev Rai and Linn Gjelsvik Rai



På besøk hos Inger Lissanevich

Det er snart fire år siden Hamro Patrika (nr. 1, 2008) fortalte at Inger Lissanevich var blitt 80 år.

Inger blir ofte omtalt som kona til Boris, mannen som kom til Nepal i 1951 og startet først Royal Hotel og deretter Yak og Yeti Hotel og restaurant. I Michel Peissels bok Tiger for Breakfast (1966) er det bilder av Inger og Boris på tigerjakt i Tarai og sammen med utenlandske fjellklatrere på Yak og Yeti Hotel. Et interessant og svært hyggelig møte i oktober i år overbeviste meg om at Inger så sannelig står på egne ben.



Inger Lissanevich i leiligheten i Bhaktapur.

Foto: Marit Bakke.

Inger forlot Danmark da hun var 9 år og bodde i Singapore, Skottland og England før hun kom til Nepal første gang i november 1952. Siden 1953 har hun bodd fast i Nepal, som enke etter at Boris døde i 1985 (han er forøvrig begravet på den

britiske ambassadens kirkegård i Kathmandu). Det er i Nepal hun har sitt hjerte, selv om hun savner havet i Danmark og også synes det blir lenge mellom hver gang hun ser en sønn som bor i Roskilde.

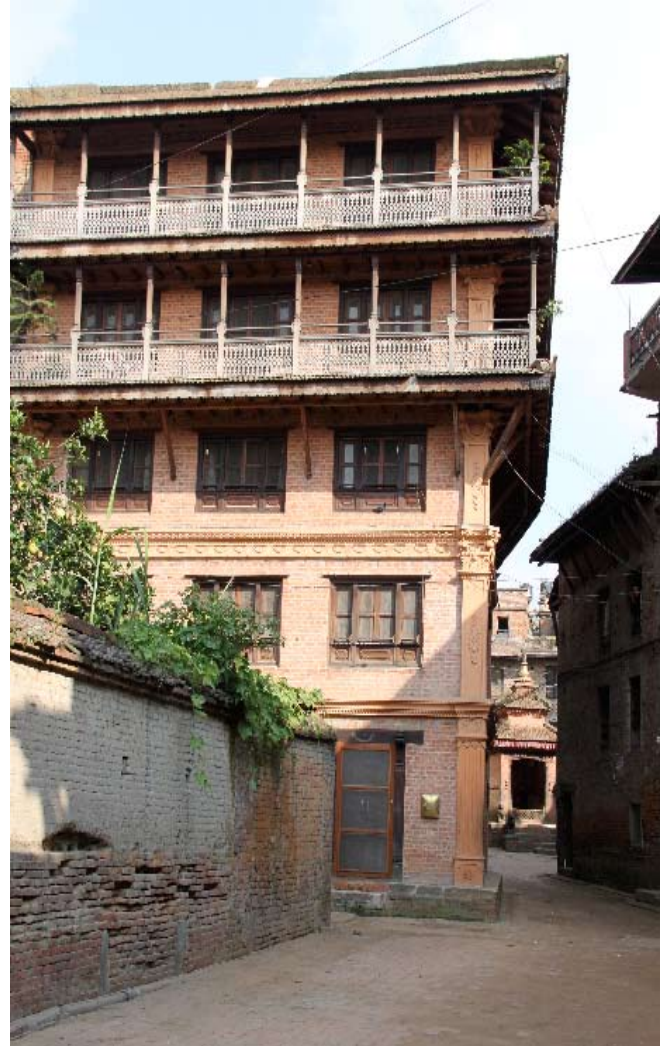
Til tross for sviktende syn er hun fortsatt ivrig opptatt av samarbeidet med Rabindra Puri. Rabi-

ndra, populært kalt Robin, ønsket å bli kunstner, men da faren sa nei, endte det med at han reiste til Tyskland og utdannet seg både som arkitekt og kunstner. Da Robin vendte tilbake til hjembyen Bhaktapur bestemte han seg for å restaurere hus og templer i den tradisjonelle Newaristilen (mer om dette i neste HP). Da jeg spurte Inger om hvorfor hun ikke hadde flyttet tilbake til Danmark da Boris døde, var svaret "hva skulle jeg gjøre der etter alle årene her, og uten dansk pensjon?" og "jeg traff Robin og ble begeistret for det han gjorde". De har samarbeidet de siste åtte årene, og nå er de to igang med å planlegge byggingen av en landsby utenfor Bhaktapur, der alle husene skal være i Newari stil. Hun ønsker også å opprette et fond som kan bidra til at fattige jenter får utdanning: "Utdanning, utdanning, utdanning er grunnlaget for utvikling i Nepal", sier Inger.

Inger Lissanevich bor midt i Bhaktapur, i en leilighet på toppen av huset som Robin Puri restaurerte etter at Toni Hagen hadde sagt at betongbygget var det styggeste i hele Bhaktapur og en skam for byen (på side 157 i Toni Hagens bok Nepal (1998-utgaven) er det et bilde av huset før restaureringen). I dag kalles det Toni Hagen House.

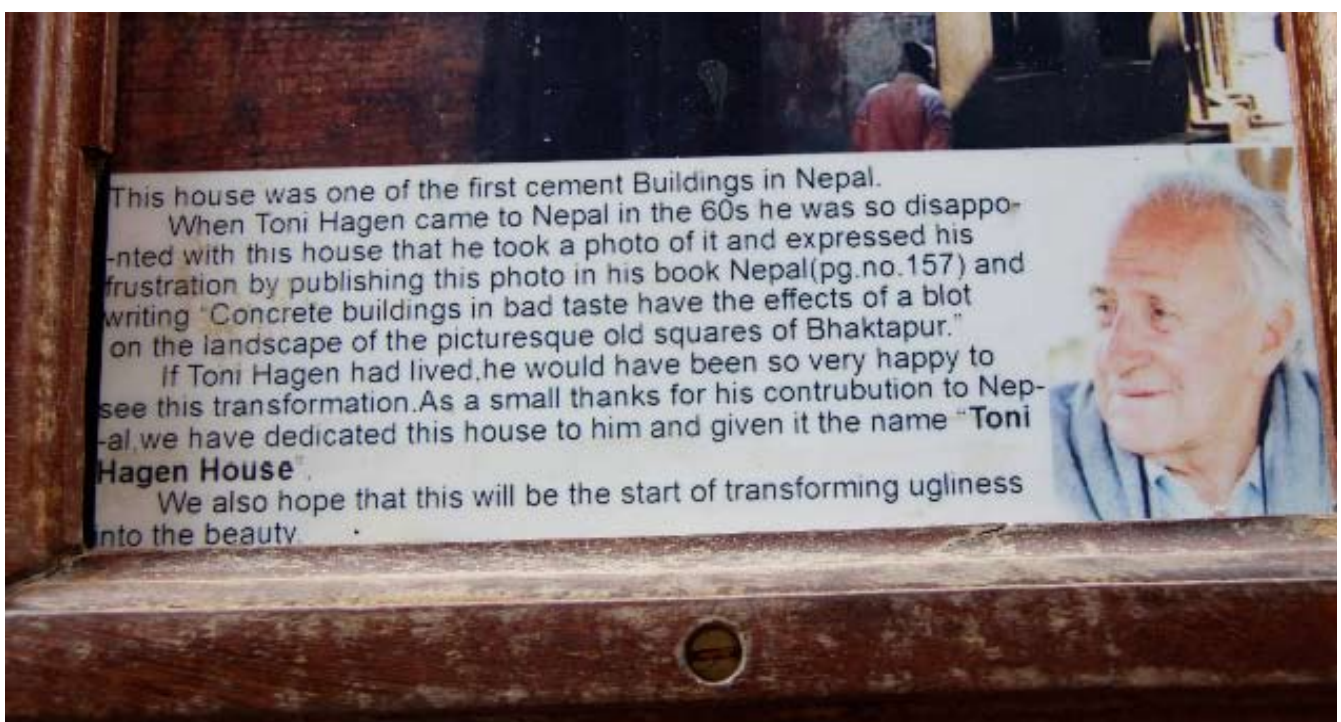
Inger var glad for å få besøk fra Skandinavia. I starten snakket hun dansk og jeg norsk, men vi gikk raskt over til engelsk for, som hun sa, "det er ikke så ofte jeg snakker dansk". Selv om jeg nå har fortalt hvor hun bor, måtte jeg love Inger at jeg ikke skulle oppfordre leserne av Hamro Patrika til

bare å stikke innom. En skrantende helse tillater ikke altfor mange besøk.



Toni Hagen House i dag. Foto: Marit Bakke.

Historien om Toni Hagen House der Inger Lissanevich bor.
Foto: Marit Bakke.





Tekst : Marit Bakke

En humørfyllt Inger sammen med HPs utsendte.
Foto: Shamsheer Pradhan.



Risen tørkes i Bhaktapur Foto: Marit Bakke

Anuradha Koirala

CNN Hero of the Year 2010



Anuradha Koirala in The Hague, December 6, 2011.

Hamro Patrika no. 1, 2011 quoted the Kathmandu Service's announcement that Anuradha Koirala had been chosen CNN Hero of the Year 2010. At a recent conference in The Hague I happened to meet Anuradha Koirala, and she generously took the time to answer a few questions.

How have you used the prize money?

Anuradha Koirala (AK): All the hundred thousand dollars have been put into the organization Maiti Nepal.

Has the prize money made any difference for your work in Nepal?

AK: Yes, we have started new projects and been able to continue old projects. It also has enabled us to hire a daily administrator.

The Kathmandu Service briefly mentioned Teresa Academy - what is this Academy?

AK: It is a school for children from nursery age to class 10, for survivors of trafficking, domestic violence, and orphan children. The Academy is located in Gaushala in Kathmandu.

In 2010, the Kathmandu Service used the expression "victims of trafficking". When I used the same expression in the interview, Anuradha immediately corrected me and said "survivors" of trafficking, putting these girls' situation into a

more positive perspective.

What is your personal background?

AK: I was an English teacher for 20 years. The pain and sorrow that I heard about the girls made me decide to start Maiti Nepal. I talked with the girls in the streets and heard about them in the news. I have been working on this issue for the last 18 years.

What are your plans for the future?

AK: To be able to close Maiti Nepal, because then it will mean that trafficking is no longer.

What can stop trafficking?

AK: A change in attitudes about gender dis-

parities is crucial. There also must be more job opportunities, increasing literacy rate and reduced poverty. The open border between India and Nepal must be closed or regulated. Presently, no visa or passport is required, creating great problems for many girls.

When asked what she would like to add, Anuradha Koirala said: "I am often asked how I feel being a hero. Being a hero does not make me feel proud, it reminds me that the problem still exists. We need to fight against it."

Text and photo: Marit Bakke

Bilder fra Palmstrøms samling

Vi fortsetter serien med bilder fra Arild Palmstrøms gave til Norge-Nepalforeningen, et hundretalls dias etter hans far Knut Palmstrøm som var på FN-opppdrag i Nepal 1957



Utsikt fra mot Kathmandu fra Swayabunath - den gang med klar luft, blå himmel og rismarker .



Noen bilder fra 1957:

Øverst tradisjonell rispapir-produksjon, nedenfor fra et vedfyrt teglverk ved Patan.

Kunne ikke de samme bildene vært tatt i dag ?



Hva har skjedd siden sist ?

Baburam Bhattarai og hans regjering bestående av Maoistene og Madhesi Front (ikke Nepali Congress og UML som Hamro Patrika rapporterte sist) fikk en god start. Mange nepalere satte pris på Bhattarais avgjørelser om å fly på økonomiklasse til FN-møtet i New York, og å kjøre en nepalsk Mustang istedenfor en dyr utenlandsk bil. Bhattarai klarte også å få Maoistene til å overlevere nøklene til våpencontainerne til den såkalte spesialkomiteen, som består av medlemmer av de største partiene. Dette er et steg som man hadde ventet på lenge og som dermed ble godt mottatt. Hovedgrunnen til forsinkelsen var uevnighet innenfor maoistpartiet. Baidya-fraksjonen er fremdeles imot og mener at Bhattarai har glemt hva maoistene kjempet for. Investeringsavtalen som Bhattarai senere underskrev med India fikk riften med Baidya-gruppen til å bli enda større. Samtidig førte den Maoistene nærmere Nepali Congress, en viktig forutsetning for videre samarbeid mellom disse to partiene.

En av de viktigste oppgavene til den nye regjeringen var integreringen og rehabiliteringen av de tidligere Maoistsoldatene. Det tok tid å få til en slik avtale, men 1. november kunngjorde Bhattarai at partiene var blitt enige. Prosessen startet ganske raskt, og på slutten av måneden hadde nesten 9.000 tidligere maoistsoldater valgt integrering, mens 7.000 valgte å gå ut av maoisthæren med frivillig pensjon (utbetalinger over flere år). Bare en håndfull foretrakk rehabilitering. Mens denne avtalen helt klart blåser liv i fredsavtalen, fem år etter dens signering, er det mange hindre igjen. Avtalen innebærer nemlig også at beslaglagte eiendommer skal returneres, noe som Baidya-fraksjonen bare ønsker å gjøre etter at regjeringen har kommet opp med en landreform. Heller ikke bøndene som mottok jord fra Maoistene har lyst til å gi den fra seg, siden de fleste av dem da blir jordløse igjen.

Den første alvorlige kritikken av Bhattarai kom da han ba presidenten om å gi amnesti til Balkrishna Dungel, Maoist representant i den grunnlovgivende forsamling, som ble dømt for

drap. Da han i tillegg utvidet kabinettet til et absolutt monsterkabinett – han innrømmet at han selv ikke engang kunne navnene på alle ministrene – ble det for mange nepalere klart at heller ikke Bhattarai blir en plettfri statsminister.

Arbeidet med grunnloven går sakte, men sikkert fremover, men uten at en ferdig grunnlov kunne leveres innen den fastsatte fristen 30. november. En ny utsettelse av fristen, denne gangen med seks måneder, er nå godkjent. Høyesteretten har imidlertid bestemt at dette er den siste forlengelsen. Hvis grunnloven ikke er ferdigstilt i slutten av april 2012, blir den grunnlovgivende forsamlingen opphevet. Avtalen om utsettelsen innebærer samtidig en umiddelbar dannelsen av en konsensusregjering, selv om det forblir uklart hvilket tidsperspektiv det er snakk om. Et sentralt punkt som står igjen for å skrive ferdig grunnloven er spørsmålet om hvordan den nepalske staten skal struktureres. Med andre ord hvilken type føderalisme som skal innføres (se referatet tidligere i dette HP fra medlemsmøtet den 12. november). For å få svar på dette skal partiene assisteres av en ekspertkomité. Medlemmene av denne komiteen er imidlertid utpekt av partiene, og de virkelige ekspertene på området ble ikke valgt inn. Det er derfor tvilsomt hvor nyttig komiteen vil være for arbeidet med dette viktige punktet i grunnloven.

Flere viktige ting å få med seg:

- 18. september ble Nepal rammet av et jordskjelv som målte 6.9 på Richter skalaen. Episentret lå på grensen mellom Taplejung i det nordøstlige Nepal og Sikkim. I Nepal døde minst 11 mennesker.
- En uke senere styrtet et Buddha Air fly på vei tilbake til Kathmandu fra en såkalt mountain flight. Alle 19 som var om bord omkom.
- Det foreløpige resultatet fra folketellingen i juni ble satt til 26,62 millioner innbyggere. Mange forventet et tall som var nærmere 30 millioner og det stilles dermed spørsmål ved nøyaktigheten av tellingen.

- Årets Madan Puraskar, Nepals viktigste litteraturpris, ble tildelt Jhamak Ghimire, en nepalsk kvinne med cerebral parese som ikke kan snakke og skriver med foten. Selvbiografien *Is Life a Thorn or a Flower?* oversettes nå til engelsk.

- 21.-25. november var Kronprins Haakon i Nepal som goodwill ambassadør for UNDP. Han besøkte blant annet Cruise AIDS som er tilknyttet Blue Diamond Society.

- Den 7. desember demonstrerte Buddhist munkene i Kathmandu mot at lederen av Maoist-partiet, Pushpa Kamal Dahal (Prachanda), ble utnevnt som leder av Lumbini Development prosjektet. De mener at prosjekter i Lumbini må være upolitiske.

Annelies Ollieuz



Utsikt fra Tamagi. Foto: Dag Norling